DIN VIAȚA CLUBURILOR SPORTIVE UNIVERSITARE

I.E.F.S. — NU EXISTĂ OARE SOLUȚII PENTRU ELIMINAREA DIFICULTĂȚILOR ARTIFICIALE?

Metamorfoza intervenită cu patru ani în urmă, prin trecerea de la asociația sportivă la club sportiv, a determinat în rîndul studenților Institutului de Educație Fizică și Sport apariția unui veritabil flux către rezultate spectaculare: campioană națională la gimnastică modernă (locul I la individual compus, prin Iulia Zaharia), locul I la volei bărbați (în tur), locul II la gimnastică sportivă-fete, echipe, la sărituri de la trambulină și la baschet fete, locul III la judo (un titlu la individual — 93 kg — prin Ioan Herman) și floretă bărbați, elemente de prim plan în patinajul artistic (Moiș, Comănici, Săveanu — Păcuraru, Goga ș.a.), în schiul alpin feminin poziții dominante. Să mai amintim la acest succint bilanț faptul că Clubul Atletic Universitar, campion național pe echipe, a preluat cei mai buni sportivi și antrenori de la I.E.F.S., că există o permanentă preocupare pentru dezvoltarea judo-ului și culturismului, discipline cu o priză tot mai mare în rîndul tineretului.

În fine ar mai trebui arătat că în multe loturi reprezentative sportivi de la I.E.F.S. semnează o prezență prestigioasă: Ioneci, Pîrșu, Dumitru (baschet), Irina Nagy — Climovski, Lucreția Anca, Elena Băicoianu (handbal), Rodica Văduva, Tudor Petruș (scrimă), Lucia Chiriță (gimnastică sportivă), Iulia Zaharia, Livia Grama (gimnastică modernă) etc.

Toate acestea conving pe deplin de opțiunea pentru calitate pe care o înfăptuiește clubul I.E.F.S. (președinte, conf. universitar Mihai Epuran) îndeosebi în ultima vreme.

★

Din păcate există — cînd se vorbește de clubul I.E.F.S., în mod special — falsa impresie că asemenea rezultate nu trebuie să surprindă, că ele sînt absolut firești pentru tineri care vor deveni mîine profesori de educație fizică sau antrenori cu o înaltă calificare. Optica suferă o vădită deformare în clipa în care un sportiv de la I.E.F.S. este echivalat cu un... profesionist în sport!?

În realitate nu este vorba decît de studenți cu aceleași obligații ferme față de învățătură ca și colegii lor de la celelalte institute de învățămînt superior, care trebuie să realizeze o pregătire de profil multilaterală, temeinică — teoretică și, mai ales, practică. Asta vrea să însemne că într-o zi obișnuită de activitate, un student I.E.F.S. va fi prezent și la orele de curs, programate de multe ori și dimineața și după-amiaza și la trecerea unor norme de control în atletism, fotbal, gimnastică, handbal etc. În plus iarna el va participa — obligatoriu — la cursuri de schi, iar vara la altele de înot. Așadar, există o pregătire în circuit desfășurată pe parcursul unei zile întregi și în toate cazurile cu solicitări maxime. În asemenea condiții, pentru a practica sportul preferat, studentul de la I.E.F.S. va fi nevoit să-și sacrifice din timpul său de odihnă și așa extrem de drămuit...

Toate aceste argumente nu vor să însemne scuze — activitatea clubului, cum am arătat este suficient de edificatoare — ci prezentarea unei situații obiective, de loc favorizante. Dimpotrivă. Și, totuși, considerați sportivi „de meserie", pretențiile față de reprezentanții clubului I.E.F.S. sînt întotdeauna exagerate, în mod eronat.

★

În viața clubului sportiv I.E.F.S. intervin, după aceea, unele dificultăți create artificial tocmai de acei factori meniți să coordoneze buna desfășurare a activității sportive universitare, s-o îndrume sub aspect metodic, organizatoric. Cîteva exemple...

Cei mai talentați handbaliști ai Institutului fac parte din echipa Universității București, care activează în divizia A; un exemplu aproape similar îl oferă secția de rugby care a „întărit" Sportul studențesc (de fapt echipa clubului Construcții) cu nu mai puțin de 8 jucători; alți trei sportivi fruntași — voleibaliștii Tiriici, Bărbat și Chițigoi — își desfășoară activitatea în alte secții decît cea a Institutului; structura calendarului competițional nu ține seama întotdeauna de cea a anului universitar, cum se întîmplă la baschet și polo, mai ales. De aici un handicap cert pentru echipele I.E.F.S. — și nu numai pentru ele — care participă la competiții în plină perioadă de pregătire a examenelor și chiar în sesiuni; prin existența aceluiași paradox foarte mulți dintre elevii școlilor sportive (în orice caz cei mai valoroși!) nu ajung, o dată cu intrarea în institut, în echipele I.E.F.S., ci în altele aparținînd unor cluburi care n-au o contingență directă cu formarea lor profesională și pregătirea lor educativă. Ar mai fi desigur și alte neajunsuri. Ne-am oprit numai asupra celor mai importante.

Iată greutăți reale pe care trebuie să le suporte clubul sportiv cel mai... privilegiat, după părerile unora. Un club OBLIGAT să efectueze acte de filantropie cu altele, în timp ce pentru asigurarea propriilor nevoi sînt necesare uneori eforturi puțin obișnuite. Să fie o stare de lucruri fără ieșire? Ministerul Învățămîntului — prin direcțiile de resort — este SINGURUL care ar putea da răspuns.

T. ST.

GATA DE START

Avînd în față un bogat program competițional intern și internațional, motocrosiștii s-au pregătit intens, încă din zilele cînd zăpada era pînă la brîu, în vederea startului oficial.

BUCUREȘTI: OPTIMISM LA STEAUA, REȚINERI LA METALUL

Antrenorul steliștilor, Gheorghe Ioniță, ne-a comunicat lotul pentru concursul de mîine: Ștefan Chițu, Aurel Ionescu, Mihai Banu și Petre Paxino. În zilele anterioare s-a lucrat la finisarea pregătirilor, pe un traseu propriu, situat în spatele stadionului Steaua.

— **Campionul țării, Petre Paxino**, a ținut să precizeze Gheorghe Ioniță, **nu a participat la program, deoarece vrea să ne părăsească.**

— În lotul expus, nu figurează tineretul...

— **Campionul anului trecut, Teodor Bălănoiu, a fost lăsat la vatră, reîntorcîndu-se acasă. La primele concursuri vom înscrie doar pe Radu Vasilescu, Gh. Oprescu și Paul Lișkan.**

— De ce mențiunea: la primele concursuri?

— **Fiindcă Mihai Dănescu a abandonat activitatea competițională de motocros, rămînînd doar la proba de atașe de la viteză. El se ocupă, de pildă, de o grupă de începători, dintre care Florentin Cîmpeanu, Adrian Stanciu și Marin Ispas ne dau speranța că vor intra în concurs peste cîteva luni.**

★

Alături de Cristian Dovids și de Ervin Seiler (Metalul) vor apare în concurs și cîțiva tineri talentați: Mihai Iordan, Petre Popescu, Doru Lixăndroaie și Gheorghe Nicolaescu, Antrenorul și mecanicul Traian Macarie, nu este de fel optimist întrucît secția sa duce o acută lipsă de piese de schimb, ceea ce va pricinui, dacă situația nu se va remedia, multe necazuri metalurgiștilor.

CÎMPINA: CICERONE COMAN A PRELUAT ȘTAFETA DE LA ION SPICIU

Fostul component al echipei naționale, Cicerone Coman, și-a încheiat cariera de sportiv, luînd locul, la conducerea tehnică a secției Poiana Cîmpina, antrenorului Ion Spiciu, care a demisionat. Noul antrenor are în efectiv următorul lot: clasa 250 cmc — Constantin Goran, Cornel Boboiescu; clasa 500 cmc — Teodor Bălănoiu: tineret — Marin Constantin, Nicolae Murgoci, Nicolae Moraru. Motocicliștii cîmpineni, care și-au pus la punct motoarele pentru concurs, au ieșit regulat pe traseul de pe dealul Mușcelului, iar două zile le-au rezervat reviziilor și reparațiilor mecanice.

Pentru repetate abateri de la disciplină, Florin Davidescu a fost scos din secția de motociclism.

BRAȘOV: INFUZIE DE TINERET LA STEAGUL ROȘU

Fără doar și poate că secția condusă de veteranul echipei reprezentative, Otto Stefani, se poate mîndri la ora actuală cu cei mai mulți tineri motocicliști cu reale perspective. Lui Adam Crisbei, Traian Moașa, Fr. Szinte — ca să amintim numai cîteva dintre autenticele speranțe brașovene, li se vor adăuga alți tineri selecționați în trialurile organizate astă-toamnă.

Tr. IOANIȚESCU

TOTUȘI CALUL RĂMÎNE!

Influența și particularitățile sportului călare

„Se practică și în zilele noastre călăria, dar parcă mai puțin. Poate din cauză că viteza calului nu mai este în ritmul vremii, ori poate că altele sînt astăzi preocupările celor tineri"... Cam așa își începea „reflecțiile într-un manej", prin 1946, regretatul călăreț O. Adam. Este adevărat: a existat un moment de stagnare. Dar a trecut. Și iată că, în secolul vitezei, al mecanizării, al zborurilor cosmice, după o scurtă perioadă de stagnare, călăria captează tot mai mulți amatori.

Atracția exercitată de călărie se datorează, în bună parte, dorinței și plăcerii de a supune calul, o ființă destul de complicată, cu viața lui afectivă, cu foarte multe ascunzișuri, cu mișcări în raport de dispoziția sa, de dorința de libertate, de spiritul său de conservare, de influența mediului înconjurător. Călărețul trebuie să domine și să modeleze o forță superioară lui. Avînd un fizic puternic și un psihic diferit de al omului, calul nu va putea fi stăpînit, dacă nu-l înțelegi și nu pătrunzi taina reacțiilor sale. În acest sens, echitația poate pune în acțiune toate posibilitățile intelectuale, sufletești și fizice ale omului. Călăria nu este numai un exercițiu fizic, ea este și o școală unde omul are multe de învățat și de înțeles. Cel ce practică călăria are de rezolvat o serie de probleme care se pot lămuri nu numai folosind tratate de specialitate și cheltuind energie fizică, ci punînd în joc resorturi de natură sufletească. A dresa un cal înseamnă să-i dăruiești, pe toată perioada lucrului, întreaga ta ființă, cu toate preocupările tale, în același timp să-ți ascuți mintea, să sesizezi prompt și just momentul aplicării diferitelor procedee și să pui în valoare toată afecțiunea de care ești capabil.

Dispunînd de ajutoare limitate (pulpele, dîrlogii, greutatea corpului), este necesar să variezi combinarea lor, intensitatea și locul aplicării. Utilizarea acestor mijloace, atît de reduse ca număr, nu poate fi realizată în condiții optime, dacă ele nu sînt îmbinate cu artă, cu precizie, cu deplină pricepere.

În echitație se întîmplă un proces de reciprocitate. Din educator, călărețul devine el însuși un elev. Încălecînd, omul se autocontrolează, își dă seama de posibilitățile sale și, la rîndul lui, învață. Echitația este o minunată școală a omului, un nesecat izvor de înțelepciune, care demonstrează că în tot ceea ce se întreprinde este nevoie de cunoaștere, voință și afecțiune. Fiecare supunere a calului, fiecare mișcare nouă, înseamnă o biruință, o nouă învățătură, un pas înainte la formarea ta proprie. Necesitatea de a fi atent la toate mișcările, la stările sufletești și reacțiile calului, de a privi mereu înainte, în galopurile peste obstacole și peste cîmp, dezvoltă călărețului spiritul de observație și ușurința de a deosebi detaliile.

Iar obișnuința riscurilor fizice de fiecare clipă creează călărețului o atitudine temerară, încrederea de a înfrunta greutățile și hotărîrea de a merge perseverent spre scop.

Felix ȚOPESCU

CAMPIONATELE EUROPENE DE JUDO:

„O LECȚIE ASPRĂ, NU UN INSUCCES"

INTERVIU CU ANTRENORUL OVIDIU BUCUR

Așa cum am informat, Alexandru Filip și Lazăr Moldovan, cei doi judoka români prezenți la cea de a XXI-a ediție a C.E. de juniori, n-au reușit să treacă în turul doi al competiției, eliminați fiind de către maghiarul Paair, respectiv Kuracher—Cehoslovacia.

Pentru a avea amănunte referitoare la comportarea sportivilor noștri și asupra competiției, am solicitat antrenorului Ovidiu Bucur — cel care i-a însoțit pe juniorii români la C.E. din Franța — un scurt interviu.

— Cei doi sportivi pe care i-ați selecționat pentru Bordeaux reprezintă, pe plan intern, două virfuri în care ne-am pus cele mai mari speranțe. În C.E. ei au ieșit din primul tur. Sînt, oare, speranțele noastre deșarte sau n-ar trebui să le legăm, încă, de competiții cu o atare anvergură?

— *Trebuie să încep printr-o apreciere de ansamblu. Aceea care privește valoarea judo-ului continental, valoare care s-a dovedit a fi neașteptat de ridicată. Astfel, într-o conjunctură de virtuozi și într-un context în care se practică un judo de o factură deosebită celei cunoscute la noi, a fost imposibil să putem realiza vreun pas. Spunînd factură deosebită, mă refer la predominarea vitezei și la aplicarea acelei tactici de luptă care permite atacul piciorului cu mîna, elemente care ne-au „îngenunchiat" în ambele noastre partide.*

— Supremația forței, combinată cu explozia și viteza de execuție au fost elementele ce ne-au „surprins" și la Berlin, în cadrul „Cupei speranțelor olimpice". Cunoscîndu-le, nu le puteam, oare, preîntîmpina?

— *Din lipsurile sesizate atunci am remediat cîteva (atît cît ne-a permis timpul), dar o dată cu progresul nostru s-au perfecționat și partenerii judoka de care ne despart, cert, cîțiva ani. Adică aceea în care ei au lucrat și noi nu am... existat.*

— Ultima afirmație ne conduce la concluzii prea puțin optimiste: că șansa noastră rămîne, încă mulți ani, minimă, că va trebui, poate, așteptată (sau crescută) altă generație căreia să-i încredințăm misiunea de a ne reprezenta în competițiile de prestigiu?

— *Nicidecum! Am cîștigat cîteva „partide" (ne-am organizat, ne-am solidificat o bază, ne-am desfășurat campionate interne), am căpătat credit, dispunînd de unii antrenori pregătiți și devotați, avem element uman deosebit de dotat pentru acest sport. Va trebui muncit intens, în primul rînd cu juniorii (mă gîndesc aici la înființarea unor centre cu specializare judo), va trebui menținut un permanent contact cu școlile de judo înaintate de pe continent.*

— Spre exemplu?

— *Școala sovietică, posesoarea unei vitalități deosebite și a unei tehnici în regim de forță și de rezistență extraordinară, școala poloneză, adepta unei tehnici fine combinată cu viteză de execuție, școala din R.D. Germană, a cărei tactică a fost denumită pentru viteză și explozia extraordinară, tactica șoc.*

— Din multiplele impresii înregistrate în timpul partidelor pentru titlurile de campioni continentali, ne puteți selecta pe cele mai relevante?

— *Aș sublinia mai întîi lupta acerbă pentru priză. Astfel, în foarte multe partide, majoritatea timpului a fost consumat pentru... kimonou. Am remarcat apoi prudența cu care s-a luptat, foarte puțini judoka hazardîndu-se pentru ippon. S-a preferat tactica acumulării progresive (și sigure) de puncte pentru detașare. Impresionantă, în același timp, siguranța în lupta la sol, capitol la care sportivii noștri sînt total deficitari. Și, ca o concluzie generală: deși învinși, C.E. au constituit pentru noi o lecție aspră, nu un insucces.*

★

Deși tinerii noștri judoka au plecat la Bordeaux mai mult în postura de elevi trimiși la studii, decît de competitori cu șanse egale în abordarea întrecerii (cunoscută fiind lipsa lor de experiență competițională internațională), nu putem trece ușor peste insuccesul lor, taxîndu-l drept un extemporal nereușit. Pentru că vine timpul „tezelor", iar aici, fără notă de trecere, nu vom mai avea nici un credit. Deci, atenție!

N. Mș.

INDISCIPLINĂ SANCȚIONATĂ

● Analizînd comportarea unor jucători la ultimele concursuri de oină ale sezonului trecut, Biroul federației de specialitate a luat o serie de măsuri disciplinare.

Astfel, jucătorul Gheorghe Stanciu (Viața Nouă Olteni, județul Teleorman), a fost suspendat pe 2 ani, pentru acte huliganice și instigare la dezordine în timpul finalei campionatului republican. De asemenea, s-a dat avertisment secției de oină a asociației Viața Nouă Olteni pentru slaba muncă educativă cu sportivii respectivi.

Jucătorul Dumitru Bărbieru (C. P. București) a fost suspendat un an pentru repetate proteste și insulte la adresa arbitrilor, iar colegul său Ion Anton a primit avertisment pentru vociferări în timpul întrecerilor.

● „Cupa României" va inaugura sezonul competițional pe anul 1970. Primele întreceri vor fi cele ale fazei județene ce vor începe la 1 aprilie.

● Perioada de transferări a fost stabilită între 1—30 aprilie.

MÎINE, TRADIȚIONALA „CUPA OLIMPIA" DESCHIDE SEZONUL CICLIST DE ȘOSEA

Ca de obicei, cicliștii noștri își inaugurează sezonul de șosea prin **„Cupa Olimpia"**, competiție care a ajuns în acest an la a XII-a ediție. Întrecerea va avea loc mîine și va include, ca de fiecare dată, curse pentru seniori (pe un traseu de 80 km), juniori I (50 km), juniori II (30 km), semicurse (10 km), biciclete oraș (5 km). Startul festiv este programat la ora 9.00, din fața Fabricii de bere Rahova (calea Rahovei nr. 157), iar startul oficial, la ora 10.00, din fața I.R.A.-ei, pe șoseaua Olteniței.

UNDE MERGEM?

AZI

BASCHET. Sala Giulești, de la ora 16: Rapid II — Olimpia (f. B), I.E.F.S. — A.S.A. Cluj (f. A), Rapid — Voința Brașov (f. A); **sala Progresul, de la ora 18,15:** Progresul — „U" București (m. B), I.E.F.S. II — Academia militară (m. B).

POPICE. Arena Gloria, de la ora 16: Gloria — Rapid (C. N. fem.).

RUGBY. Teren Progresul, ora 16,15: Progresul — Grivița Roșie.

VOLEI. Sala Dinamo, de la ora 16: Medicina — Aurora (m. B), I.E.F.S. — Medicina (f. A), Dinamo — Progresul (m. A); **sala Constructorul, de la ora 16,30:** „U" — Viitorul (f. B), Constructorul — Flacăra roșie (f. B), A.S.E. — Voința Constanța (f. B).

BOX. Sala Floreasca, de la ora 19: Steaua — Farul (C. N. pe echipe).

MÎINE

CICLISM. Șos. Oltenița (din dreptul I.R.A.), ora 10: start în „Cupa Olimpia", competiția inaugurală a sezonului de șosea.

BASCHET. Sala Floreasca, de la ora 9: I.E.F.S. — Comerțul Tg. Mureș (m. A), I.C.H.F. — „U" Timișoara (m. A), Rapid — Dinamo (m. A); **sala Politehnica, de la ora 9:** Politehnica II — I.E.F.S. (f. B), Voința — „U" Cluj (m. A), Politehnica — Politehnica Brașov (m. A), Politehnica — Constructorul (f. A).

VOLEI. Sala Giulești, de la ora 8: Spartac — Medicina Cluj (f. B), C.P.B. — „U" Timișoara (f. A), Steaua — „U" Craiova (m. A), Rapid — Tractorul Brașov (m. A).

RUGBY. Teren Ghencea, de la ora 9,30: Steaua — „U" Timișoara; **teren Constructorul,** de la ora 11,30: Dinamo — Vulcan.

POPICE. Arena Constructorul, de la ora 8: Constructorul — Voința Tg. Mureș (C.N. masc.).

MOTO. Arena Metalul (Pantelimon), de la ora 13: concursul de inaugurare a sezonului de motocros.

FOTBAL. Stadionul Republicii, ora 14: Steaua — C.F.R. Cluj (tin.-rez.), **ora 16:** Steaua — C.F.R. Cluj (A); **stadionul Metalul, ora 11:** Metalul — Oțelul Galați (B); **teren Gloria, ora 11:** Mașini Unelte — Electrica Constanța (C); **teren I.C.A.B., ora 16:** I.C.A.B. Arcuda — Delta Tulcea (C); **teren Laromet, ora 11:** Laromet — Celuloza Călărași (C); **teren T.U.G., ora 11:** T.U.G. — Prahova Ploiești (C); **teren Constructorul, ora 11:** Flacăra roșie — Petrolul Tîrgoviște (C); **stadionul Giulești, ora 11,15:** Rapid — F. C. Argeș (tin.-rez.).

BOX. Sala Dinamo, de la ora 10: Dinamo — Electroputere Craiova (C.N. pe echipe).

urme pe zăpadă și gheață

O OPERAȚIE ABSOLUT NECESARĂ

Am reflectat îndelung la condiția schiului de performanță de la noi, și nu sub impresia ultimelor insuccese, care, în fond, sînt o urmare firească a unor stări de lucruri, din păcate de mult perpetuate și pe care nu am avut tăria și nici curajul să le remediem la timpul potrivit. Și alții au avut dificultăți (francezii în 1959, italienii în 1968 la probele alpine, cehoslovacii în 1966 la sărituri sau sovieticii în 1968 la fond, pentru a nu cita decît cîteva exemple). La noi nu este vorba de o criză, ci de o maladie cronică. Cred că o operație este absolut necesară și schiului nostru și aceasta trebuie să fie realizată cu calm și prin măsuri bine gîndite.

Datorită unei concepții potrivit căreia orice am face este imposibil să ne confruntăm cu reprezentanții țărilor alpine la slalom și coborîre, sau cu nordicii la fond și sărituri, s-a ajuns la un insuficient sprijin material, un slab contact internațional (de cele mai multe ori simbolic și sporadic), la acceptarea unui mit și a unei situații cu toate consecințele de ordin psihologic cuibărite în conștiința antrenorilor și sportivilor. Am dorit puțin, ne-am propus puțin și ne-am mulțumit cu puțin, nu din modestie, ci din așa-zisa apreciere realistă a situației, din teama de a îndrăzni și a suporta rigorile unei munci tenace și ambițioase, sub pulpana unei „puternice" motivări. Și, fără să vrem, am savurat „dulcea mediocritate" la adăpost de orice intemperii. Mai puțin atenți la ceea ce se petrece (mai bine-zis cum se muncește) în alte sporturi (exemplul handbalului este edificator) și atît de puțin receptivi la sfaturile nu numai ale unor personalități care ne-au fost mentori: Hary Glass — sărituri, Honoré Bonnet sau René Sulpice — alpine, ci și a nenumăratelor luări de poziție în paginile ziarului „Sportul". În dorința de a obține niște rezultate imediate, ne-am îndreptat atenția cînd spre probele alpine, cînd spre biation și poate acum spre sărituri, de fiecare dată cultivînd însă activitatea de seră a cîtorva vîrfuri, neglijînd pe cea de masă. Rînd pe rînd, am irosit generații foarte valoroase: cîndva a lui Bîră, Scirneci, Cristoloveanu, Pandrea, mai apoi a lui Tăbăraș, Gohn, Bălan, Zangor și acum a lui Cristea, Vulpe, Munteanu. Brenci, pentru a nu aminti decît situația probelor alpine. În pofida rezultatelor din acest an, susțin că am avut și avem un potențial uman valoros, capabil de mari performanțe, cu condiția desfășurării unei munci de perspectivă, sub spiritul unei înalte responsabilități, într-un climat exigent și stimulativ, cu răbdare și perseverență, cu încredere în forțele noastre, într-o muncă de echipă. Așadar, prima incizie trebuie făcută în optica sub care abordăm activitatea viitoare. Operația trebuie să se desfășoare apoi sub semnul consolidării organizatorice a secțiilor de performanță, înțelegînd prin aceasta o revitalizare complexă care să însemne, în primul rînd, renunțarea la practica curentă a unor cluburi de a mări efectivele pe seama vădu-virii altor unități sportive, de menținere a unor elemente plafonate sau depășite ca vîrstă (utile de altfel în munca de îndrumare a copiilor), de cheltuire a unor importante fonduri bănești și utilizarea unui prețios echipament de import cu efective reduse și în mare parte lipsite de orice viitor. În schimb, realizarea unor efective în care elementul tînăr să aibă prioritate (chiar dacă valoarea de moment nu este prea ridicată), cu care să se desfășoare o muncă eșalonată în timp, absolvită de spectrul obținerii de rezultate imediate, create de pepiniere proprii, care să asigure un flux permanent de cadre pe diferite categorii de vîrstă, o preocupare egală pentru creșterea elementului masculin și feminin, inițierea de acțiuni mai largi cu maximă eficiență în munca cu schimbul de mîine (tabere scurte de pregătire, competiții săptămînale, stimulente în materiale de schi etc.), angrenarea unui activ mai larg în munca de îndrumare a tinerilor, provenit din foștii sau actualii schiori proprii. Cred că F.R.S.B. poate folosi experiența altor discipline (baschet, fotbal, atletism) de a dispune ca în obligațiile contractuale ale antrenorilor, secțiile de care răspund să cuprindă un anumit număr de sportivi pe categorii de vîrstă. Cîteva soluții: secțiile și cluburile de performanță să patroneze anumite școli. Realizarea unei colaborări directe între cluburi și unitățile școlare de performanță (școlile sportive), în sensul sprijinului material și tehnic necesar unei pregătiri comune de calitate și al utilizării vîrfurilor la absolvirea școlii. Știm că peste noapte nu pot apărea schiori de valoare și nici satisfăcute deziderate de mai sus. Poate tocmai de aceea nu avem dreptul a mai irosi un an și a aștepta minuni.

Ion MATEI

break!stop!...box!

SĂRITURA LA COARDĂ

Cine a avut fericita ocazie să privească festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice, ediția 1968, din tribunele stadionului „Universitario", a reținut — sînt sigur — programul prezentat timp de 30 de minute, înaintea defilării participanților, de ansamblul celor 2 000 de copii (fetițe și băieți de 10—12 ani), program care a constat în sărituri la coardă în ritmul vioi al unor melodii populare mexicane.

Zecile de mii de spectatori au aplaudat minute în șir aceste puncte vii de pe gazon. Coloritul, vioiciunea, sincronizarea în mișcări și varietatea de figuri în sărituri, au arătat ce spectacol magnific se poate realiza prin aceasta — atît de cunoscută și îndrăgită și la noi — săritură la coardă.

S-ar putea ca introducerea acestui „număr" în programul festiv al J.O. să fi fost determinată numai de considerente spectaculare, cum tot atît de bine s-ar putea ca organizatorii să fi gîndit că, în fond, săritura la coardă ca mijloc de mișcare și antrenare a întregului fizic poate fi redată simbolic ca element de pregătire în toate disciplinele sportive.

Nu știu dacă în programul de antrenament al altor sporturi apare săritura la coardă, dar știu că în pregătirea boxerilor coarda este obligatorie, că în sălile de antrenament ale pugiliștilor acest „material ajutător" nu lipsește. Și este normal să fie așa, cunoscînd că atît de necesarul și apreciatul element din box, „jocul de picioare" și nu numai atît), se formează, printre altele, și cu ajutorul corzii.

Am vizitat cîteva săli de box. Ambianța acestora îmi este foarte cunoscută, dar cînd urmărești o anumită problemă constați — așa cum am constatat și eu — lucruri interesante. Ei bine, am vrut să văd — pur și simplu — cum mai sar boxerii coarda! Am văzut și spun sincer că am rămas dezamăgit! Marea majoritate a boxerilor folosesc în prezent timpul rezervat acestui exercițiu, pentru eliminarea plusului de greutate sau, în cel mai bun caz, pentru mișcarea picioarelor într-un același fel și ritm și pe același loc, timp de două-trei reprize.

Luată la întîmplare, din dulapul de echipament, folosită ca mijloc de alungare a plictiselii, aruncată apoi și încurcată cu suratele ei, coarda, acest prieten bun al boxerilor, așteaptă răbdătoare ziua cînd, privită și aleasă mai cu grijă, utilizată cu mai multă imaginație și sîrguință, să-și poată pune în evidență atît frumusețea cît și necesitatea, gîndindu-ne la pregătirea complexă a celui ce-o folosește.

Acum vreo douăzeci și ceva de ani, vizavi de Facultatea de drept, la ferestrele unui subsol de clădire, amenajat ca sală de antrenament, zeci de oameni (tineri și virstnici) se adunau zilnic și priveau minute în șir cum un antrenor și boxerii lui transformau reprizele de coardă în recitaluri artistice. Relaxarea în ținută, manevrarea corzii numai din articulația pumnului, pași de baterini ai săritorilor, deplasări laterale și frontale, sărituri duble și triple, întoarceri din sărituri, accelerări și încetiniri de ritm, toate acestea captivau ca spectacol și — ceea ce este destul de important — creau boxului argumente suplimentare pentru a fi îndrăgit.

Știind însă că antrenorul se numea Lucian Popescu și că printre elevii lui se numărau mulți campioni de atunci, toți apreciați pentru boxul lor în continuă mișcare, cu deplasări și detente derutante, pentru așa-zisul dans în jurul adversarului, putem, afirma cu certitudinea rezultată din verificări ulterioare, că acel simplu joc de coardă își avea partea de contribuție la dobîndirea și perfecționarea calităților acestor boxeri.

Boxul, ca disciplină sportivă, își are asprimile lui și atunci cînd un boxer se antrenează are tot dreptul să se gîndească mai puțin la latura artistică a pregătirii și mai mult la însușirea și perfecționarea procedeelor tehnico-tactice care să-l ajute să lovească mai mult și să primească mai puține lovituri decît adversarii săi. Dar amintindu-ne de minutele în șir cu care erau aclamate victoriile unor boxeri ca Lucian Popescu, Mihai Fulea, Ion Popa, Ion Chiriac, Titi Dumitrescu, Eustațiu Mărgărit, Ion Chendreanu, Virgil Cazacu, de felul în care aceștia se deplasau în ring, eschivau, fentau, se apropiau sau se depărtau de adversari, de faptul că toți aceștia erau virtuoși ai săriturii la coardă, putem spune — ca o povață pentru boxerii de astăzi — că acea bucată de frînghie sau cauciuc, aleasă cu atenție și minuțiă cu pricepere și inventivitate la antrenamente, îi ajută în a primi mai puține lovituri decît adversarii, în a lovi mai mult decît aceștia, în a culege aprecieri din partea specialiștilor și spectatorilor care răsplătesc cu generozitate frumusețile boxului.

Cred, totuși, că nu întîmplător Jocurile Olimpice din Mexic au avut în uvertură spectacolul oferit de ansamblul celor 2 000 de copii. Fiindcă noi am vorbit numai despre box, dar rămîn convins că săritura la coardă poate ajuta orice sportiv în pregătirea lui.

Constantin CHIRIAC

INVITAȚIE LA CROS!

(Urmare din pag. 1)

ceput activitatea sportivă în competiții populare de cros. Unii din ei au apărut la memorabilele crosuri din anii 1949—1951, cînd sute de mii de tineri făceau să pulseze arterele marilor orașe ale țării.

Din cele două ediții ale Crosului tineretului (1968 și 1969) au fost selecționați o mare parte din componenții echipelor naționale care mîine vor reprezenta România la cea de-a XV-a ediție a Crosului Balcanic, una din competițiile tradiționale ale atletismului internațional. Rafira Fița, Gherghina Iordache, Elena Sălăjan, de exemplu, au fost cîștigătoare la diferite categorii de vîrstă ale acestei mari întreceri de masă, care este Crosul tineretului.

Dar nu numai ca selecție, ca „poartă de intrare" în atletism, ci mai ales ca mijloc de pregătire, alergările pe teren variat ocupă un loc de seamă. De aceea invitația noastră la cros se adresează și antrenorilor, dar mai ales sportivilor. Nu uităm faptul că marea noastră atletă Iolanda Balaș, în plin sezon competițional, efectua alergări pe teren variat mai lungi de o oră și că Ion Söter, antrenorul care a cucerit cu atletele sale 3 titluri olimpice și 15 recorduri mondiale, o spune cu orice prilej: „Mijlocul meu preferat de pregătire este crosul, pentru orice probă și în orice anotimp".

Alergarea de durată pentru sportivii de performanță, relaxează, reconfortează, oxigenează plămînii, constituie o infiltrație cu... sănătate. Componenții echipei României, campioană mondială la handbal, sînt renumiți și prin sutele de kilometri de alergare parcurși la antrenamente! De curînd, pentatlonista Anamaria Vitalios a luat parte cu succes la competiții de cros, iar cu cîțiva ani în urmă, Aurelia Sîrbu, pentatlonistă de prestigiu, făcea parte din echipa campioană națională de cros! Poate și mai convingător este faptul că în antrenamentele cosmonauților, alergările pe teren variat sînt la mare preț.

Pledoaria-invitație poate continua și pe alte tărîmuri, însă cauza pare lămurită. De alergat, știe să alerge oricine, de mic copil... Totul este să renunțăm astăzi măcar un pic la comoditatea cotidiană a vieții moderne, trepidantă, dar sedentară, și să ieșim afară, în aer liber. Acolo, alergarea va urma în mod firesc. Sînt necesare doar cîteva impulsuri de tinerețe de care nici vîrstnicii nu se pot dispensa. Nu este greu... încercați!

ÎN REUNIUNEA DE BOX DE LA CONSTANȚA

LOTUL DE TINERET — CONSTANȚA (tineret) 14-4

Peste 1000 de spectatori au plecat satisfăcuți de calitatea întîlnirilor vizionate. Partidele au fost caracterizate printr-un bun nivel tehnic, majoritatea boxerilor demonstrînd frumoase calități. Rezultate tehnice (primii sînt trecuți pugiliștii din lotul de tineret): M. Peia b.p. S. Kerim, Șt. Boboc meci nul cu M. Lazăr, M. Tone înv. ab. III O. Badea, M. Țilincă meci nul cu E. Dumitru, Gh. Ciochină b.p. O. Rușit, C. Bumb înv. ab. I M. Moșescu, S. Mihalcea b.p. Gh. Pușcașu, D. Moraru înv. k.o. II D. Dicu, A. Klein pierde ab. I. N. Kerim, I. Ilie și Șt. Caramfil au fost descalificați pentru box neregulamentar, I. Silițe b.p. M. Banu.

CORNEL POPA
coresp. principal

● Între 26 aprilie și 3 mai se vor disputa campionatele individuale ale Poloniei. Ca și anul trecut, federația de specialitate din această țară a solicitat F. R. Box un arbitru care să oficieze ca „neutru".

● S-a definitivat data disputării Balcaniadei: 20—24 mai, la Varna. România va participa cu o echipă completă. Conducerile echipelor Steaua și Progresul Brăila au căzut de acord ca meciul din returul campionatului, dintre cele două formații, să se dispute tot la Brăila. În tur, Progresul—Steaua 9—13.

● După cum se știe, la 28 martie se va disputa în sala Floreasca întîlnirea de box dintre reprezentativele de tineret ale României și Iugoslaviei. Federația noastră intenționează să propună conducerii echipei invitate ca după confruntarea de la București, în drum spre Belgrad, pugiliștii iugoslavi să susțină o nouă partidă, la Timișoara.

● Campionatul categoriei A programează, în afară de meciurile din Capitală, următoarele partide: A.S.A. Tg. Mureș—Oțelul Galați; Progresul Brăila—Metalul București. În „B" vor avea loc întîlnirile: C.S. Baia Mare—C.S.M. Reșița; Motorul Arad—U. M. Timișoara (S. I.); Muscelul Cîmpulung—Dinamo Brașov; A.S.A. Cluj—Ind. Sîrmei C. Turzii (S. a II-a); C.S.M.+ Voința Cluj—Metalul Bocșa Română; Crișul Oradea—Voința Satu Mare (S. a III-a); A.S.A. Bacău—Metalul Plopeni (S. a IV-a).